

§ 3.

Den Fortrinsret, som efter Konkursloven af 25de Marts 1872 § 33, II. l., jfr. § 39, tilkommer Lyndet Fordring paa Løn forud for viljesbestemt Underpant i Løsøre, skal, naar Løsøre i Medfør af Forordningen af 28de Juli 1841 § 3 og Konkurslovens § 153 er pantfat i Forbindelse med en Landejendom, om fornødent gøres, ogsaa tilkomme Fordringen i Forhold til dette Løsøre, naar Ejendommens Ejer gaar fallit eller Gælden ikke vedgaaes i hans Dødsbo.

§ 4.

Naar Udlæg til Forauktionering gøres i en Landejendom, ved hvis Pantfætning Forordningen af 28de Juli 1841 § 3 og

Konkurslovens § 153 er anvendt, eller naar en saadan Ejendom af Panthaberens tages til brugeligt Pant, skal Udlæget ske med Forbehold af Lyndets Krav paa Løn, dog ikke for længere Tid tilbage end 1 Aar fra den sidste Aardag før Udlæget samt for hvad der tilkommer det i Løn og Kofpenge indtil Lyndeforholdets Ophør. Saa snart Lyndeforholdet ophører eller Ejendommen paa Grund af Udlæget ophører at drives for Ejerens Regning, kan der for det Lyndet forbeholdte Krav gøres Udlæg, om fornødent, saa længe Ejendommen er i Udlægshaverens eller Ejerens Besiddelse, i det i Forbindelse med den udlagte Ejendoms pantsatte Løsøre. Saadant Udlæg kan ske ved Udpantning,

P. Christensen,
Formand.

S. Nielsen.

Kr. Pedersen.

Reis.

Rosleff,
Sekretær.

Zahle,
Ordfører.

Et Medlem, Sloth, var fraværende da Betænkningen underskrevs.